

DRUŽINA MOLI KRIŽEV POT

dr. Julka Nežič ¹

¹ Julka Nežič, Družina slavi Boga, Mali družinski obrednik, Slomškova založba, Maribor 2007, 77-75.
Slike: http://notredamke2.rkc.si/ustvarjamo/kateheza/slike/krizevpot_2/

Na začetku vsake postaje preberemo odlomek iz Svetega pisma, nato pa prvo ali drugo molitev.

1. PILAT OBSODI JEZUSA NA SMRT

Pilat je rekel Judom: »Glejte, vaš kralj!« Oni pa so zavpili: »Proč z njim, proč z njim, križaj ga!« Pilat jim je rekel: »Vašega kralja naj križam?« Veliki duhovniki so odgovorili: »Nimamo kralja razen cesarja!« Tedaj jim ga je izročil, da bi bil križan (Jn 19,14b–16).

2

1. Gospod, tudi nas so že obsodili. Obdolžili so nas stvari, ki jih nismo zagrešili. Hvala ti, da smo v tistih težkih časih našli razumevanje in oporo v svoji družini.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, tudi mi smo večkrat podobni Pilatu. Namesto, da bi se odkrito pogovorili, v svojem srcu drug drugega obtožujemo, mu pripisujemo slabe namene, očitamo napake. Svoja dejanja in besede opravičujemo ter se imamo za boljše od drugih.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

² Slike: http://notredamke2.rkc.si/ustvarjamo/kateheza/slike/krizevpot_2/

2. JEZUSU NALOŽIJO KRIŽ

Ko so vojaki nehali Jezusa zasmehovati, so mu slekli plašč, ga oblekli v njegova oblačila in odvedli, da bi ga križali (Mt 27,31).

1. Gospod, nekoč smo mislili, da so križi namenjeni samo drugim, ne pa nam. Ko smo tudi mi dobili vsak svoj križ, nam je dajala moč zavest, da si ti z nami. Hvala ti za to, kakor tudi za vsako pomoč, ki smo jo nudili drug drugemu.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, večkrat pravimo ali si mislimo: »Kakšen križ je z njim, z njo!« Je to morda zato, ker ne znamo drugega sprejeti takšnega, kot je? Večkrat bi namreč želeli, da bi bili vsi takšni kot smo mi, da bi enako mislili kot mi, bili dobre ali slabe volje takrat kot mi, imeli enake navade, želje in potrebe.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

3. JEZUS PADE PRVIČ POD KRIŽEM

Prerok Izaija pravi o Jezusu tole: Ni imel podobe ne lepote, da bi ga hoteli videti, ne zunanosti, da bi si ga želeli. Bil je zaničevan in zapuščen od ljudi, mož bolečin in znanec bolezni, kakor tisti, pred katerim si zakrivajo obraz, je bil zaničevan in nismo ga cenili. V resnici je nosil naše bolezni, naložil si je naše bolečine (**Iz 53,2b–4a**).

1. Gospod, ti veš, da je lažje pasti kot vstati. Priznamo, da se sami ne bi mogli dvigniti, ne da bi mogli premagati zla. Iskreno se ti zahvaljujemo za vse tiste, ki so nas z besedo in zgledom dvignili in nam pomagali rasti v dobrem.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, tudi med nami je že kdo padel. Pa ne zaradi grehov drugih – kot ti – ampak zaradi svoje slabosti. Nepoštenost pri pridobivanju imetja, slabo opravljeno poklicno delo, obrekovanje, nezvestoba, neiskrenost, pomanjkanje časa za druge – vsemu temu smo večkrat popustili, ne da bi se zavedali, da so bili to padci v blato, v greh.

Gospod, usmili se nas!

Gospod, pomagaj nam!

4. JEZUS SREČA SVOJO MATER

Ko je Jezus govoril množici, mu je nekdo rekel: »Glej, tvoja mati in tvoji bratje stojijo zunaj in bi radi govorili s teboj.« On pa je tistemu, ki mu je to povedal, odgovoril in dejal: »Kdo je moja mati in kdo so moji bratje?« In pokazal je na svoje učence ter rekel: »Glejte, to so moja mati in moji bratje. Kdor koli namreč uresničuje voljo mojega Očeta, ki je v nebesih, ta je moj brat, sestra in mati« (Mt 12,47–50).

1. Gospod, med starši in otroki so spletene vezi, ki osrečujejo. Koliko čudovitih trenutkov smo že doživeli in koliko lepega nas še čaka! Za vse to iskrena hvala.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, tako redko najdemo čas drug za drugega, čas da bi si pogledali v obraz in si odprli srce. Otroci gredo svojo pot in si zaman želijo, da bi našli skupni jezik s starši. Starši se otepamo s skrbmi za vsakdanji kruh in pozabljamo, da otroci ne živijo samo od kruha, ampak predvsem od dobre besede. Namesto da bi kot družina šli z roko v roki, hodimo drug mimo drugega.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

5. SIMON POMAGA JEZUSU NOSITI KRIŽ

Ko so Jezusa odvedli, so prijeli Simona iz Ciréne, ki je prihajal s polja, in mu naložili križ, da ga je nesel za Jezusom (Lk 23,26).

1. Gospod, brez medsebojne pomoči bi bilo naše skupno življenje nemogoče. Zahvaljujemo se ti drug za drugega, za vse tiste drobne pozornosti, ki si jih izkazujemo in z njimi bogatimo naše skupno življenje.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, drug drugega potrebujemo, a kljub temu preveč mislimo le vsak nase. Čeprav vemo, da drugi pričakuje od nas prijazno besedo, topel pogled, stisk roke, da hrepeni po naši nežnosti in razumevanju, po naši pozornosti in pomoči, pa vendar čakamo, da nas bo za to prosil. Naše srce je večkrat preveč hladno in trdo.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

6. VERONIKA OBRIŠE JEZUSU TRPEČI OBRAZ

Ob neki priliki je Jezus rekel: »Blagor žalostnim, kajti potolaženi bodo. Blagor usmiljenim, kajti usmiljenje bodo dosegli« (Mt 5,4.7).

1. Gospod, hvala ti, da si nas povezal v družino in da nosimo v svojih srcih podobo drug drugega. V veselih trenutkih nas navdaja še z večjim veseljem, v težkih pa nam pomaga, da ne omagamo. Prosimo te, naj tudi tvoja podoba spremlja vsak korak našega življenja in naj nikoli ne pozabimo, da si ti Emanuel – Bog z nami.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, tako malo smo storili za to, da bi drug drugega bolje spoznali. Tako nam je prava podoba bližnjega tuja; ne poznamo niti sposobnosti svojih najbližjih niti njihovih želja ter potreb. S seboj nosimo podobe ljudi, ki jih dejansko ni in smo zato večkrat razočarani in tudi pripravljamo razočaranja drugim.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

7. JEZUS PADE DRUGIČ POD KRIŽEM

Jezus je nekoč povedal svojim učencem: »Glejte, pride ura in je že prišla, ko se boste razkropili vsak na svoje in me pustili samega. Vendar nisem sam, kajti Oče je z menoj« (Jn 16,32).

1. Gospod, s hvaležnostjo mislimo na vse tiste trenutke našega življenja, ko smo na poseben način doživeli, kako nas je tvoja roka obvarovala greha. Vemo, da bi brez tvoje pomoči popustili in podlegli pritisku skušnjav. Hvala ti tudi za vso pomoč, ki smo jo nudili drug drugemu.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, vsak od nas je le slaboten človek. Vedno znova se nam dogaja, da popustimo svojim slabim nagnjenjem in pademo pod težo svojih napak. Ne samo, da pademo sami, večkrat potegnemo za seboj tudi druge, celo svoje najbližje. Kar pa je pri tem najbolj žalostno, je to, da se ob vsem tem ne čutimo krive, ne zavedamo svoje odgovornosti do bližnjega.

Gospod, usmili se nas!

Gospod, pomagaj nam!

8. JEZUS NAGOVORI JERUZALEMSKE ŽENE

Za Jezusom je šla velika množica ljudstva, tudi žene, ki so se tolkle po prsih in jokale zaradi njega. Jezus pa se je obrnil k njim in rekel: »Hčere jeruzalemske, ne jokajte nad menoj, temveč jokate nad seboj in nad svojimi otroki« (Lk 23,27–28).

1. Gospod, kako čudovito je, ker lahko drug drugega tolažimo, si dajemo pogum. Velikokrat smo že bili razočarani, slabe volje, polni negotovosti, pa smo našli besede vzpodbude ali pomirjajoč stisk roke prav pri svojih najbližjih. Ravno v takih trenutkih čutimo, kaj pomeni družina. Gospod, hvala ti za vse to.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, kolikokrat smo že šli drug mimo drugega, ne da bi opazili bolečino, ki se je zrcalila na obrazu, ali strah in negotovost, ki so ju izdajale oči. Prezrli smo nemo prošnjo človeka, s katerim živimo pod isto streho, preslišali smo njegovo vprašanje ali njegov pozdrav, kajti preveč smo zagledani sami vase.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

9. JEZUS PADE TREJČ POD KRIŽEM

Jezus je rekel apostolom: »Resnično, resnično, povem vam: Jokali in žalovali boste, svet pa se bo veselil. Vi boste žalovali, toda vaša žalost se bo spremenila v veselje« (Jn 16,20).

1. Gospod, naši družini si prihranil žalost, ki bi nam s svojo težo zamajala tla pod nogami. Hvala ti za to milost! Prosimo te, varuj nas še naprej in daj nam moč, da bomo znali tolažiti žalostne in jim vlivati upanje. Naj nikoli ne gremo neprizadeto mimo človeka, ki mu je žalost vzela veselje do življenja.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, čeprav se imamo radi, včasih drug drugega žalostimo. Ne znamo potrpeti z napakami svojih bližnjih in se ne odpovedati svoji sebičnosti. Čeprav nas žalost bližnjega prizadene, mu ne pokažemo sočutja in ne izrečemo niti besede upanja. Prosimo te, odpusti nam!

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

10. JEZUSA SLEČEJO IN MU PONUDIJO GRENKO PIJAČO

Ko so vojaki Jezusa križali, so mu vzeli oblačila – razdelili so jih na štiri dele, za vsakega vojaka po en del – in suknjo. Jezus, ker je vedel, da je že vse izpolnjeno, in da bi se izpolnilo Pismo, je rekel: »Žejen sem.« Tam je stala posoda, polna kisa. V kis namočeno gobo so natakneli na hizop in mu jo podali k ustnicam. Ko je Jezus vzel kisa, je rekel: »Izpolnjeno je« (Jn 19,23.28–30).

1. Gospod, ti veš, kako težko je človeku pri srcu, ko ga razgalijo. Telesna nagota ni tako ponižujoča kot če moraš proti svoji volji razgrniti svojo notranjost in stojiš pred drugim v vsej svoji majhnosti. Prosimo te, da bi znali vedno spoštovati notranji svet svojih najbližjih in jih nikoli ne bi silili k nečemu, kar bi jih poniževalo.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, kako smo večkrat kruti. Pred drugimi skrivamo svoja najgloblja doživetja, čustva, svoje misli in želje, hkrati pa pričakujemo ali celo zahtevamo, da se nam bližnji povsem odpre. Ne razumemo, da ima vsak od nas pravico do svojega notranjega sveta, da nimamo nikoli pravice biti vsiljivi.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

11. JEZUSA PRIBIJEJO NA KRIŽ

Bilà je tretja ura, ko so Jezusa križali. Napis o njegovi krivdi se je glasil: »Judovski kralj.« Tisti, ki so hodili mimo, so ga sramotili in zmajevali z glavami (Mr 15,25–26.29a).

1. Gospod, iz vsega srca se ti zahvaljujemo, ker si nas obvaroval hudega, da še nismo doživeli, kaj pomeni biti pribit na križ. Prosimo te, bodi z nami, ko bo križ obiskal tudi našo družino. Pomagaj nam, da bomo takrat našli oporo drug v drugem in vsi skupaj pri tebi.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, priznavamo, da smo s svojimi besedami in s prezirljivim pogledom večkrat tudi koga iz naše družine pribili na križ. Nismo opazili, da je njegovo srce krvavelo, da mu je naše ravnanje povzročilo veliko trpljenje. Nismo se zavedali, da smo z njim pribijali tudi tebe, da je bila v njegovi bolečini prisotna tudi tvoja.

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

12. JEZUS UMRJE NA KRIŽU

Jezus je zaklical z močnim glasom in rekel:
»Oče, v tvoje roke izročam svojega duha.« In
ko je to rekel, je izdihnil (Lk 23,46).

1. Gospod, ko razmišljamo o tvoji smrti na križu, smo polni zaupanja. Spominjamo se namreč tvoje obljube, da bodo tisti, ki hodijo za teboj, deležni večnega življenja. Gospod, pomagaj nam, da bomo drug drugega podpirali v veri v življenje po smrti.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, tvoja smrt nas ni posebej prizadela. Ob njej ostaja naše srce hladno, brez sočutja do tebe in tistih, ki so žalovali za teboj. Niti ne vemo, ali je v nas še vera, da s smrtjo ni vsega konec. Bo tako tudi takrat, ko bo kdo iz naše družine za vedno zatisnil oči?

Gospod, usmili se nas!
Gospod, pomagaj nam!

13. JEZUSA SNAMEJO S KRIŽA

Prišel je mož, ki mu je bilo ime Jožef. Bil je član vélikega zbora, dober in pravičen mož. Doma je bil iz judovskega mesta Arimateje in je pričakoval Božje kraljestvo. Ta je stopil k Pilatu in prosil za Jezusovo telo. In snel ga je s križa ter ga zavil v kos platna (Lk 23,50.51b–53b).

1. Gospod, če ne bi bilo naših najbližjih, bi verjetno še danes viseli na križu. Tebe so sneli s križa šele takrat, ko si bil že mrtev, mi pa smo imeli srečo, da smo snemanje doživeli še živi. Čeprav nas je križ izmučil do smrti, nas je vsako razumevanje bližnjih, vsaka tolažilna beseda, vsaka vzpodbuda in vsak prijazen pogled navdal z novimi močmi. Končno smo križ premagali in sedaj se ti zahvaljujemo za vso pomoč, ki si nam jo poslal po naših najbližjih.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, lažje je človeka pribiti na križ kot ga sneti z njega, zato ni čudno, da se tako redko potrudimo, da bi rešili svojega bližnjega s križa. Pravzaprav smo se navadili na križe, na katerih so pribiti tudi naši domači. Bolezen, osamljenost, preobremenjenost, pomanjkanje zaupanja in veselja do življenja – ali niso to dovolj veliki križi, na katerih visijo? Bomo kdaj našli dovolj poguma in bomo pomagali vsaj svojim domačim, da bodo rešeni križa?

Gospod, usmili se nas!

Gospod, pomagaj nam!

14. JEZUSA POLOŽIJO V GROB

Prišel pa je tudi Nikodém, tisti, ki je najprej ponoči prišel k Jezusu, in prinesel okrog sto funtov zmesi mire in aloje. Vzela sta torej Jezusovo telo in ga z dišavami vred povila s povôji, kakor imajo Judje navado pokopavati. Na kraju, kjer je bil Jezus križan, pa je bil vrt in na vrtu nov grob, v katerega še nihče ni bil položen. Ker je bil grob blizu, sta zaradi judovskega dneva pripravljanja Jezusa položila tja (Jn 19,39–42).

1. Gospod, grob nas navdaja s strahom in negotovostjo. Čeprav verujemo in zaupamo vate, je misel na počitek v grobu vedno neprijetna. Prosimo te, da besede »verujem v vstajenje in večno življenje«, ne bodo ostale le besede, ampak bodo postale srčika našega življenja. Preženi nam strah pred smrtjo in nam daj moč, da bomo grob razumeli le kot kraj, kamor bomo odložili svoje telo, ko nam bo le-to za življenje pri tebi nepotrebno.

Molimo te, Kristus, in te hvalimo, ker si s svojim križem svet odrešil.

Ali:

2. Gospod, pred očmi imamo dan, ko smo položili v grob člana naše družine. Skrbi okrog pogreba so nas tako prevzele, da smo bili slepi za bolečino svojih najbližjih. Cvetje, žalostinke, množica pogrebcev, izrečena sožalja – vse to je naredilo na nas večji vtis kot besedila pogrebnega obreda. Obiski znancev in prijateljev so se nam zdeli pomembnejši od molitve za pokojnega. In zdaj se sprašujemo: Kje je naš pokojnik? Vemo, da je njegovo telo v grobu, a on ...?

Gospod, usmili se nas!

Gospod, pomagaj nam!

JEZUS VSTANE OD MRTVIH

Prvi dan tedna so šle žene navsezgodaj h grobu. S seboj so nesle dišave, ki so jih pripravile. Kamen so našle odvaljen od groba in stopile so noter, a telesa Gospoda Jezusa niso našle. Ko so bile zaradi tega zbegane, sta nenadoma stopila k njim dva moža v sijočih oblačilih. Prestrašile so se in povesile obraz k tлом. Ona dva pa sta jim rekla: »Kaj iščete živega med mrtvimi? Ni ga tukaj, temveč je bil obujen« (Lk 24,1–6a).

Gospod, priznavamo, da je v naši družini vera v tvoje vstajenje še zelo šibka. Premalo smo se trudili, da bi jo poglobili in da bi drug drugega v njej utrjevali. Prosimo te, pomagaj nam, da bo naša družina v prihodnje priča tvojega vstajenja. Ki živiš in kraljuješ vekomaj. Amen.